

VÁRUNK

A SZEMERETELEPI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET KIADVÁNYA

XI.évf. 3.szám

2022. október

500 éve történt – Kolbászévés és kegyelem

„Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” (Ef 2,8-9)

Öt évvel ezelőtt ünnepeltük a lutheri egyházújító tézisek közzétételének 500 éves évfordulóját. Méltó módon történt a megemlékezés: sok-sok előadással, tudományos konferenciával, kiállítás szervezéssel, állami, egyházi és gyülekezeti szinten. A reformáció széleskörű mozgalma azonban nem köthető egy személyhez, különösen nem egy évszámhoz. Éppen ezért itt egy másik 500 éves évforduló: a híres zürichi kolbászévésé.

1519-ben Huldrych Zwingli lett a zürichi Grossmünster lelképásztora. Bár magát alkalmatlannak tartotta erre a feladatra, mivel többször megszegte szüzességi fogadalmát. Az ellenjelöltnek azonban 6 fia volt... Jellemző az akkori egyházi viszonyokra, hogy a tisztség betöltésénél ez nem jelentett akadályt. Zwingli legfőbb feladata az igehirdetés volt. S minden jó igehirdetés mozgásba hozza a hallgatóit. Zürichben is ez történt.

1522 tavaszán nyilvános vita kerekedett abból, be kell-e tartani, s ha igen, milyen mértékben, az egyházi élet rendjét, egész konkrétan: a közelgő húsvéti időszak böjti előírásait. Böjti első vasárnapjának előestéjén az egyik tekintélyes zürichi polgár otthonában mintegy tucatnyian gyűltek össze, hogy tudatosan együtt szegjék meg a böjti rendet, demonstrálva ezzel is keresztyén szabadságot. Két füstölt kolbászt vágtak apró darabokra, és osztottak szét a jelenlévők között. Bár Zwingli nem evett belőle, csak jelen volt, mégis nagy hatást gyakorolt rá ez az esemény. A böjtszegésnek gyorsan híre ment, és több hasonló kezdeményezés is történt utána a városban.

Zwingli maga is állásfoglalásra kényszerült. Először a szószékről tanított a böjtről, majd kibővítve prédikációját írásban is megjelentette azt *Az ételek megválasztásáról és szabadságáról* címmel (1522). Kötelességének érezte nem csak barátai védelmét, hanem lelkigondozói feladatot is látott az írás megjelentetésében. Röviden így

foglalható össze az álláspontja: „Ha szívesen böjtölsz, tedd azt; ha nem akarsz húst enni, ne egyél, de hadd tegyem ebben szabaddá a keresztyén embert.” Egy böjti előírás megszegése nem bűn, és ezért egyházi büntetéssel sem sújtható. Gyakorolnunk kell az evangéliumi szabadságot, állította, amit korlátozni csak akkor szabad, ha nyílt lázadás fenyeget. Lényegében ebben az írásban vetette fel először a nagy reformatori kérdést: „Krisztusban megjelent kegyelemben kell bízni, vagy az emberek által kitalált előírásokban?”

Így a 21. század elején talán megmosolyogtatónak találjuk az egész zürichi vitát a böjtről. Mégis az üzenet ma is világos: hogyan gondolkodunk az ember érdeméről és a kegyelemről. Ki akarjuk-e érdemelni azt, meg akarunk-e küzdeni érte, szeretnénk-e, hogy Isten is megveregesse a vállunkat, esetleg másikat is ebbe hajszolunk-e, vagy valljuk-e, hogy **Isten egyedül Jézus Krisztus haláláért fogad el bennünket minden cselekedetünkkel együtt, vagy éppen azok ellenére!?**

A SZABADSÁGOT MINDIG A KEGYELEM FELISMERÉSE HOZZA EL AZ EMBER ÉLETÉBEN!
„Krisztus szabadságra szabadított meg minket.” (Gal 5,1)

Komlói Péter lelkész

Reformációra van szükségünk az imádságban

„szüntelenül imádkoztatok” (1Thessz 5,17)

Nehéz időket élek, mert annyi minden nyomaszt. Egyrészt, ott vannak a szokásos nyomorúságaim, lázadásaim, „tüskéim”, ocsmányságaim, amelyeket cipelek jellememben, egómban (óember) és hitetlenségemben. Másrészt, ott vannak az élethelyzetemből adódó kihívások, hogy egyszerre tudjak megfelelni egyre szaporodó és sokszor az összeomlás rémképével fenyegető családi, gyülekezeti és munkahelyi helyzetemnek, feladataimnak, kötelezettségeimnek. Harmadrészt, nagyon aggasztanak azok a számomra sötétnek értékelt dolgok, amelyek a világban zajlanak: a diktatórikus, lehengerlő „törlési” kultúra, az ideig-óráig szunnyadó, de most újra felszínre bukó háborús erőszak, a virtuális világ mindent legyaluló, minden emberi kapcsolatot felemészítő, életünk minden pillanatát elszennyező rettenete és még sorolhatnánk. Bizony ezek, sokszor egymással összefüggésben is, most nagyon megterhelnek engem. Mindez pedig Krisztus Urunkba vetett hitem, a néki odaszánt „gyermekségem”, az ő szolgálatában való elköteleződésem és meggyőződésem mellett is nagyon nehezítette-teszi nekem a mindennapokat, nagyon kikezdte-kikezdi Ő tőle nyert békességemet.

Talán sokak előtt ismert Ady Endre: Az Úr érkezése című versének első versszakában lévő néhány sor: „Mikor elhagytak, Mikor a lelkem roskadozva vittem, Csöndesen és váratlanul, Átölelt az Isten.” Így voltam ezzel mintegy két hónapja, amikor ez az ölelés néhány baráti szóban, illetve egy kezembe nyomott könyvben

látogatott meg a templomban. A használt, elvihető könyvek közül lelkészünk nagy melegséggel ajánlott immár 2 hónapja egy kicsi, ütött-kopott könyvecskét (lásd könyvajánlónkat *O. Hallesby: Az imádságról*). Nem tudom, hogy miért tette, lehet, hogy ő se tudta, vagy lehet, hogy csak rám kellett néznie, vagy valamilyen következtetést tudott levonni hosszas hétfői beszélgetéseinkből. De tudjuk, hogy véletlenek és vakszerencse nincsen. Isten mindent és mindenkit tud használni, főleg ha kopogtatni kell.

Amikor megláttam a könyv rendkívül egyszerű borítóját – kék alapon fehér kör és benne a szerző kis betűvel és AZ IMÁDSÁG nagyobb vastagon szedett betűvel – az már szíven ütött. Mert tudtam és szembesültem vele, hogy a sok egyéb szolgáltatás mellett az Úrral eltöltött személyes időmben – reggeli igeolvasás és reggeli imádság – nagyon meglankadtam és megerőtlenedtem, nem csak mennyiségben, de sokkal inkább minőségben is. Már eleve úgy öleltem magamhoz ezt a kicsi ötvenlapos kis „noteszkét”, mint egy új kezdet lehetőségét, ahol „reformációnak” tehetem ki lelki életemet.

A könyv olvasása olyan húrokat pengetett meg, olyan szempontból világította meg az imádság bensőségességét, jelentőségét, csodáját, úgy rendezte össze az általam ismert igéket, ami korábban nem volt számomra világos. Nagyon megérintett, nem beszélve a szerző kifejezetten egyedi, mondhatni „klasszikus” megközelítéséről.

A könyv, illetve a sok-sok idézett és magyarázott bibliai vers által, megértettem néhány dolgot, amely korábban valahogy nem, vagy nem teljesen volt érthető számomra, amikor olvastam, nagyon rezonált rá az elmém és a szívem is. Ezek közül kiemelnék néhányat:

1. **A személyes kapcsolatot semmi nem pótolhatja, és nem lehet megenni nélküle.** Egészen megrázó volt számomra feleszmélni, talán nem először arra, hogy ha az Isten Fiának szüksége volt az Atyával mindenkor bilaterálisan, este-hajnalban együtt lennie (tk. Mt 5,1; Jn 6,15; Jn 8,1), vajon nekem nincs erre még annál is nagyobb szükségem? Nagyon kifejezővé vált az a családi örökségből kapott festmény, amely azt ábrázolja félhomályban, hogy a kis falucska feletti dombon ül a Fiú (alig látható sziluett) és az éjszaka csendjében, sokszor kimondott szavak nélkül, bensőséges kapcsolatot ápol a Mindenség Urával.

2. **Az imádság sem a mi érdemünk, hanem Jézusé, aki minket imára indít.** Bizony itt is az Úr jelentkezik először, mint ahogy előbb is szeretett minket. „*Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek...*” (Jel 3,20a) Ott áll, zörget, de nem ront be. Éppen a nyomorúságainkon, a megfáradtságunkon, a békétlenségünkön keresztül-által kopogtat. Szeretné, ha hallanánk a szelíd, csendes, de hatalommal bíró, nyugodt, őszinte, de szeretetteljes hangját. Az imádság mindig zörgetéssel kezdődik. Az Úr zörget, mert tudja, hogy szükségünk van rá, pedig még ki se mondtuk. Sőt mondhatnánk, mindig ott van és mindig kész bejönni.

3. **Az igazi imádság nem erő, hanem erőtlenség eredménye.** „...ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.” (Jel 3,20b) De ki hallja meg a hangot, vagy ki nyit ajtót? Az, akinek már nincsen reménysege másban, aki már minden tekintetben tehetetlen. Az Úr nem vár nagy erőfeszítést, a szükséges „hallás” megerősödését a csendben és a minden más (világból, vagy magamból jövő) hangra, ígéretre való megfáradásban, csak egy odafordított fejet, egy kinyújtott kart, egy „gombnyomást a kapunyitón”, egy megadást az Úrnak, hogy közelebb léphessen, hogy benyithasson. Nem kell a bénának, vagy a lebénultnak mozdulnia (Bethesda), hanem csak kérdés, hogy „akarunk-e gyógyulni”, van-e szándék? Akinek nincs más reménye, mint az Úr, aki már másban-magában nem bíz, aki tehetetlen, az tudja beengedni azt, aki azért jött, hogy megtartsa a bűnöst, hát, hogy ne tartaná meg azt, aki már az ő gyermeke? Vagy aki már annyira szomjazza az Urat, annyira jó neki, hozzá menni, annyiszor megtapasztalta, hogy milyen jó volt együtt „vacsorálni”.

4. **Az imádság lelki állapot, nem ékesszólás, nem litánia.** Egy mély levegővétel, visszatalálás a természetes állapotunkhoz, hogy halljuk az Ő szavát és hallatjuk a miénket is, mert már megtehetjük Jézus érdeméért és az ő kegyelméért. Hát tudott szólni a béna, akit leeresztettek a háztetőn (Mk 2,1-12), vagy tudott-kellett bármit is mondania Zákheusnak (Lk 19,1-10) a fán? A nyitott szív, amire mindennél érzékenyebb a mi Urunk, az ami számít.

5. **Az imádság és a hit összefügg.** Aki imádkozik, az hisz, aki hisz, az imádkozik. Hit nélkül az ima nem ima, ima nélkül a hit nem hit. A kettő egymást táplálja. A gyengeségünk csak akkor ér valamit, ha hittel párosul. Szívem bizodalomból, annak csöppnyi erejéből, felemelem gyenge, tehetetlen fejemet, mikor már meghallom kopogtatását, beengedem erőtlén karommal az Urat, és hittel kapaszkodom meg ígéiben, ígéreteiben, vele kapcsolatban már átélt, vagy átéltni vágyott bizonyosságaimban, valamint erejében, bölcsességében, szeretetében és akaratában. Elég ha, annyit tudunk, hiszünk, hogy: „*Akit nekem ad az Atya, az mind énhozzám jön, és aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el.*” (Jn 6,37) És ha nagy vétkek nyomják lelkünket, ha elárultuk őt és embertársainkat, akkor ezt: „*Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszástól.*” (1Jn 1,9)

Adja Isten, hogy végbemenjen imaéletünk reformációja, hogy megújuljunk hitünkben, és hogy azt mondhassa a mi Urunk Jézus Krisztus nekünk, bénáknak, leprásoknak, vakoknak, betegeknek, bűnösöknek, pogányoknak, kishitűeknek: „Menj el, a te hited megtartott téged.”

Borkó Tamás

A 40. zsoltár

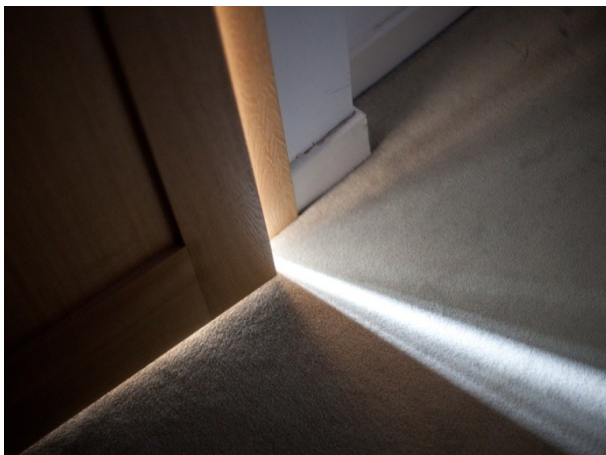
A tragikus élethelyzetből szabadulásért érzett őszinte hála egyik legszebb megnyilvánulása a 40. zsoltár. Dávid ebben az énekben egyaránt magával ragadó módon érzékelteti az általa megélt mélységet és Isten szabadító kegyelme felett érzett örömét. (Olvassuk együtt el ezt a zsoltárt!)

„*Várva vártam az Urat, és ő lehajolt hozzám, meghallotta kiáltásomat.*” A „várva vártam” arra utal, hogy a szerző régóta és erősen várta az Urat: élete várakozásban telt.

Már ebben az első mondatrészben fontos tanítás van: csak Isten ismeri a szabadítás idejét. Nekünk türelemmel kell várni rá. A nehéz élethelyzetekben talán ez a legnehezebb, leginkább embert próbáló. „Hol van az Isten? Miért késkéleked? Hát nem látja, milyen helyzetbe kerültem? Talán elfeledkezett rólam?” Nem feledkezett el rólad. Isten ismer és tudja, mikor van szükséged arra, hogy Ő beavatkozzon az életedbe.

A mondat következő része éppen erre utal: Isten meghallotta a kiáltást és lehajolt. A türelmes várakozás közben tehát lehet és szabad kiáltani az Úrhoz. Ő pedig meg fogja hallgatni a kiáltást. Isten egészen a megpróbáltatásaim legmélyebb pontjaira hajol le: „*Kiemelt a pusztulás verméből, a sárból és az iszapból.*” A pusztulás verme a kilátástalan és reménytelen küzdelem helye, ahonnan a magam erejéből nem tudok kikecmeregni. Mindig elcsúszok a sáros köveken, és belesüppedek az iszapba. Mindennapi élményünk, hogy a nehéz élethelyzetek gödréből nehéz magunkat kiemelni. Azt sem tudjuk, merre induljunk. Ráadásul a rettegés mindig eszünkbe juttatja problémáinkat, és visszaránt bennünket.

Csak Isten tud úgy kiemelni ezekből a helyzetekből, hogy tartósan meg tudjak kapaszkodni. Ő nem részvétlen istenség, hanem szeretettel figyeli helyzetedet, és egy hajszál sem tud úgy leesni a fejedről, hogy Ő ne tartaná számon. Isten nem egyszerűen kiemel a bajból, hanem átölel és biztos talajra helyezi lábamat: „*Sziklára állította lábamat, biztossá tette lépteimet.*” Tehát nem csak megszán, nem csak lehajol, nem csak felemel, hanem egyúttal segít abban, hogy szilárd

alapokra helyezze vissza az életem, hogy egykönnyen ne csússzak vissza kilátástalan helyzetembe. Amikor már az Ő igéjének, mindennapi valóságának és a Vele való közösségnek a biztonságában vagyok, akkor már biztosabbak a lépteim, mert szilárd alaplapon haladok. De ha ez az alapzat nincs alattam, rögtön megcsúszok. A megcsúszást sokszor saját magamnak köszönhetem. Ahogy Péter is süllyedni kezdett a habokba, ahogy levette tekintetét Jézusról.

És a szilárd sziklára állítás után, a megmenekülés után Dávidból kitör a hála: „*Új éneket adott a számba, Istenünknek dicséretét.*” Egészen megújul az ember élete egy ilyen helyreállítás után, és a felszabadult hála fogja meghatározni egész valóját, szolgálatát, látását, a mindennapi ügyekhez való viszonyulását. És ennek meghatározó hatása van a körülötte élőkre is: „*Sokan látják ezt, félnek az Urat, és bíznak benne.*” Mint ahogyan nem rejthető el a hegyen épült város, úgy fénylik és ragyog a helyreállított ember a saját közösségében. Messziről is látszik életpéldája, hogy miként éli oda mások elé a Krisztushoz-tartozást, és sokakban ébred bizalom az Úr iránt. Ezért vonzó a hívő

ember hite. Ezért jó illatú a hívő ember Istenbe vetett bizalma.

Az ilyen ember számára Isten parancsának teljesítése, az Istennek való engedelmesség nem az előírásoknak való megfelelelésből származik elsősorban: „*Abban telik kedvem, Istenem, hogy akaratomat teljesítem, törvényed szívemben van.*” Akinek már nem külső parancs, nem külső norma az Isten törvényeinek való megfelelelés, annak belső készítetése ez: „*ebben telik kedvem*”. Aki közösségben van az ő alkotójával és teremtőjével, annak már nem külső kőtáblákon állnak az Istenhez való viszonyának alapvető szabályai, hanem bele vannak vésve saját szívének hűstábláiba. Amikor Isten kívánsága, vágya, célja és akarata a szívember van írva, akkor már elcsitulnak és elhalkulnak saját vágyaim, kívánságaim és akaratom.

A megtért embernek pedig megnyílik a szája bizonyágtételre. Mindenkinék szeretné elújságotolni, hogy Isten őt kimentette a Sátán fogságából, a sötétségből világosságra szülte. És mindenkinék szeretné elmondani, hogy ez hogyan történt: milyen ige, igehirdetés hatására, és hogy adta át az életét Krisztusnak, és ez hogyan változtatta meg korábbi szokásait, nézeteit, a világi dolgokhoz való viszonyát. Ezt az ujjongó közlésvágyat érezhetjük Dávid sorain: „*Hirdetem igazságodat a nagy gyülekezetben, és nem zárom be számat, jól tudod, Uram! Igazságodat nem rejtegetem szívem mélyén, hanem beszélek hűségedről és szabadításodról. Nem titkolom el szeretetedet és hűségedet a nagy gyülekezet előtt.*” Az új életet kapott ember így használ fel minden alkalmat, hogy bizonyágot tegyen az ő uráról és a benne élő reménységről, mert egész egyszerűen nem akarja és nem tudja eltitkolni a szabadulás örömet, és más számára is meg akarja mutatni, hogy juthat közelebb az élő víz forrásához. És egész egyszerűen nem tudja végignézni a gyülekezetben, a családjában, a munkahelyén szellemi-lelki haláltusát vívó ismerőseit, akiknek még nincs beleírva a nevük az élet könyvébe.

Mert így tudnak ezek az ismerőseink keresővé válni. Ezért mondja Dávid: „*Örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek! Akik szabadításodra vágyódnak, hadd mondhassák mindig, hogy nagy az Úr!*” Így kérjük az életnek Urát, hogy úgy áldja meg életünket és szolgálatunkat, gyülekezetünk minden munkáját, hogy ennek nyomán egyre többen legyenek az Úr szabadítására vágyódók, és az Őt keresők. A mennyei Atyánk pedig készítsen fel bennünket arra, hogy készek legyünk a bizonyágot tenni az alkalmas időben az alkalmas igével.

Czibere Károly

Gállos Mandula: Istenhez

Nincs többé távolság,
Helyreállt a kapcsolat,
Újra hallom hívó hangodat.
A viharokban is látom fényedet,
Megtaláltam mi rég elveszett.
A te kegyelmed tartott meg,
Közel vagy, lelkem vigad,
Nincs többé félelem, egész lettem teljesen.
Szabad vagyok, gyermek újra,
Szívem tisztaságát adtad vissza.
Hálám hozzád száll, a világ rajtam nevet,
De a te neved soha nem vetem meg!

GYEREKSAROK, nem csak gyerekeknek

Idén reformáció ünnepre 3 játékos feladvánnyal készültünk. Az első három 16 év alatti gyerek, aki a helyes megfejtést papíron átnyújtja Borkó Tamás főgondnoknak és újság főszerkesztőnek, választhat egy zenei CD-t a gyűlekezet iratterjesztésében.

1. Képrejtvény Noé bárkájáról – kicsiknek

	L.F. T A	F = H + Z
	↓ +PKE	római számmal 199 + A

2. Keresztrejtvény a reformáció ünnepére – Luther Márton gondolata

Készítette: Csatlós János (megjelent: ÜZENET XXXII. ÉVF. • 20. SZÁM, 2021. OKTÓBER 15.)

	HÁBORÚBAN RÉSZ VETT	SZOBOR-TÉMA	MAGUNK	ITT A MELY-BEN	DONAZTATTI HÓGNŐJE	DÉL	EPER-SZEMEK I	MELETGET AD	MÉZGA LÁNY	RENDSZERBE SZOROLÓ	KERDŐ-SZÓ	MAGYAR HONVÉDSÉG (RÖV)	A SZÍV OLDALA	KERÉK SZÁM	TÁMADÁS	
1																T
A BUSIDÓ ÁGA						KÖZ-KERT					HALOTTI SZÓ					
NÉMA EDIT!		BEC-ERKA TELES!			TÚLTOTT TISZTA							NYELVESZ (ALBERT)				
VOLT		RUHA-HASÍTÉK			A SZÓKE ... (REJTŐ)			SZINESZ (ÁRPÁD)				LENT LÉVŐ				
3													KAM: INDIAI HEGYCS.			
KACSA-FAROK!		NAP-SZAK!			BEC-KATYILIN					BANKAJ-TOMATA			MAR INDUL!			VAN IDEJE
TÁPLÁL		ELLEN-ŐR (RÖV)			FRANCIA SZAMAR					BIVÉZ (RÖV)			A ... FELESBEN			BEREK NADAK EREK!
DA-GOVER: NÉMET SZÓ				VAD-TULOK		MOSZAT				KÉGVEN LITO			... ORTIZ: SP. HERCEGNŐV. GIGA			KIRÁLY (ANG)
2				BEKEN!		PACINO: FILMSZ.				BENTRŐL KIAD!						PAKSI KOSÁR-LABDA-CSAPAT
																SZÓTOL-DALEK

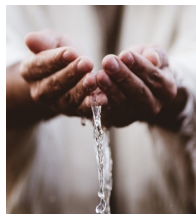

3. Képrejtvény a hit lényegéről – nagyoknak

Bölcs 11,22 Isten teszi minden bűnös emberrel.						A Húsvéti ünnep oka.
JÉZUS MONDJA: "Aki szeret engem, ... szavamat." <i>Jn 14, 23</i>						
+						
+						Jézusi állásajánlat Lk 5,10
SZ						Z=S
Jézusi parancs Jn 13,34						
A kis Jézus hódolói voltak. Mt 2,1						

KERESZTELŐK – Isten áldása legyen a kereszteltek és családjaik életén!

<i>Június 5.</i>	Laki Dániel és Pula Klaudia Kitty	1. gyermeke, Norina
<i>június 12.</i>	Baranyai Zsolt és Kiss Lejla	2. gyermeke, Elena
	Hári Barnabás és Erdei Dalma	3. és 4. gyermeke, Villő és Gerda
	Kovács Miklós György és Sívó Viktória	1. gyermeke, Dorka
<i>június 18.</i>	Piris Lopez Dániel és Pusztai Tímea	1. gyermeke, Viktória
<i>július 10.</i>	Solti Attila és Hlobik Diána Julianna	1. gyermeke, Máté
<i>augusztus 7.</i>	Friesz Mátyás Máté és Pogány Anikó	1. gyermeke, Róbert
<i>augusztus 14.</i>	Birtalan Ádám és Jánosi Zsanett	2. gyermeke, Ádám
<i>augusztus 28.</i>	Horváth Gergő és Végh Beáta	1. gyermeke, Alíz
<i>október 9.</i>	Imre Szilárd és Vántus Andrea	1. gyermeke, Hanga
<i>október 16.</i>	Vágó Péter és Halász Eszter	1. gyermeke, Miklós

„Én vízzel keresztelek titeket, hogy megtérjete, de aki utánam jön, erősebb nálam, arra sem vagyok méltó, hogy a saruját vigyem. Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztele titeket.” (Mt 3,11)

TEMETÉSEK – Az Úr legyen a gyászolók vigasztalója!

<i>május 30.</i>	Szennai Kálmánné sz. Kiss Róza, élt 73 évet
<i>június 15.</i>	Kiss Ferencné sz. Porcellán Erzsébet, élt 69 évet
<i>június 17.</i>	Simon Mária sz. Pataky Mária, élt 82 évet
<i>június 22.</i>	Dr. Jungbauer Gizella, élt 82 évet
<i>július 18.</i>	Dr. András Ferencné sz. Hartal Erzsébet, élt 96 évet
<i>augusztus 9.</i>	Kovács Józsefné sz. Rác Valéria, élt 78 évet
<i>augusztus 20.</i>	Dobár György Lajos, élt 64 évet
<i>szepember 6.</i>	Dálnoki Gábor, élt 97 évet
<i>szepember 9.</i>	Pátkai Gyuláné sz. Gyurcsán Julianna, élt 77 évet
<i>szepember 21.</i>	Gál János, élt 82 évet
<i>szepember 22.</i>	Ákos András, élt 87 évet
<i>szepember 23.</i>	Keresztes József, 91 évet
<i>október 7.</i>	Matyi Józsefné sz. Kertész Gabriella, élt 88 évet
<i>október 21.</i>	Simon Istvánné sz. Fülöp Teréz, élt 84 évet
<i>október 25.</i>	Kerekes Sándor, élt 85 évet
<i>október 25.</i>	Kerekes Sándorné sz. Molnár Márta Ágnes, élt 83 évet

„Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk.” (1Kor 15,19)

Gyülekezeti rövidhírek, beszámolók, felhívások

Rovatunkban a gyülekezet elmúlt időszaki legfontosabb kiemelt eseményeiről, szolgálatairól, illetve várható eseményeiről tudósítunk. Oly sok minden történik, oly sok áldásban van részünk, amiről a testvérek, vagy sokan a gyülekezetből nem értesülnek.

Gyermek- és ifjúsági táborokat szerveztünk – 2022 nyara

1. IFI tábor Vámosmikolán – 2022. június 24-28.

Isten kegyelméből, hosszú idő után első ifjúsági tábort szerveztünk, amelyre a frissen konfirmált fiataljaink és a szolgálatokban is aktív ifjú felnőtteink vettek részt. A gyülekezet által már ismert, de azóta felújított vámosmikolai református üdülőláz adott otthont az alkalomnak, ahol az ifjak vezető lelkészünkkel töltötték el 5 napot, sok beszélgetéssel, játékkal, élményekkel. A nagy hőség behatárolta a lehetőségeket, de adódott fürdés, kirándulás is.

2. Szentírás Szövetség angol-nyelvű gyermektábor – 2022. július 11-15.

A vidám, kreatív, 7-12 éves gyerekeknek szervezett és a külföldi misszionáriusok részvételével tartott angol tábor idén is nagy népszerűségnek örvendett. A közel 40

gyermek között a gyülekezeten kívüli résztvevő is volt. A gyülekezet elsősorban az épületet és az ellátást biztosította, míg a külföldi és hazai önkéntesek a foglalkozásokért feleltek. Voltak vidám foglalkozások, kézműveskedés, angol órák, bibliai tanítás, énektanítás, csapatjátékok stb. Köszönjük a Szentírás Szövetség támogatását.

3. Gyülekezeti napközis tábor – 2022. augusztus 1-5.

A KOEN alapítvány táborigényeivel felépített napközis táborunkban idén is közel 40 gyermek vett részt, a tanítás, éneklés, kézműveskedés, felvigyázás, takarítás szolgálatában fáradozók megfeszített munkájával. Áldott alkalom volt, sok-sok gyerekekkel, amelyen ezúttal Jákob történetén kísérték végig a résztvevőket. Köszönjük a XVIII. kerületi önkormányzat programpályázat keretein belüli támogatását, amelyet 250 ezer Ft-t tett ki.

„Engedjétek e kisgyermeket, és ne akadályozzátok őket, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké a mennyek országa. (Mt 19,14)

Gyülekezeti csendeshét Kisorosziban – 2022. július 20-24.

HOGYAN TUDUNK RÉSZT VENNI EGYMÁS ÉPÍTÉSÉBEN? címmel tartottuk meg gyülekezeti csendesnapjainkat Kisorosziban. Az alkalmon összesen 33 fő, 20 felnőtt és 13 gyerek-ifjú vett részt. Teljes ellátás mellett, nagy melegben, de kiváló igehirdetéseket hallhattunk és jók voltak a csoportos beszélgetések is. Beszéltünk a gyülekezethez tartozás alapjairól, a szolgálatról és a teherviselésről, a figyelmességről és a tiszteletadásról, az intésről és a bűnvallásról, az egyetértésről, a be- és elfogadásról és a buzdításról, mindezekről, mint a gyülekezeti élet fontos ismérveiről.

„Építse egyik a másikat” (1Thessz 5, 11)

KK tanfolyam elindult – 2022. szeptember – december

Legnagyobb örömünkre idén is el tudtuk indítani hitben keresők, megerősödni vágyók, felnőtt konfirmációra készülődők, vagy pusztán érdeklődők számára szokásos sorozatunkat. Három csoportban, 14 emberrel indultunk el, négy tanítói szolgálóval és a szeretetvendégséget támogató testvérekkel. Arra kérjük a gyülekezet tagjait, hogy imában hordozzák a sorozatot, a résztvevőket és a szolgáló közösséget, hogy Isten áldása legyen annak minden hátralévő alkalmán.

„Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében.” (Mt 28,19)

IFI foglalkozás és bibliaóra – 2022. szeptember

Idén ősszel, a konfirmálás és a sikeres IFI tábor alapjain lelkészünk vezetésével elindult ifjúsági alkalmunk, amelyet minden héten pénteken 18 órai kezdettel tartunk. Szép számban vannak és hoznak újakat is. Úgy látjuk, hogy jól érzik is magukat, amely az alkalmak tartalmi változatossága és a kiváló társaságnak is köszönhető. Az igei tanítás, beszélgetés mellett, lazább programok, így bowlingozás, főzőcskézés és egyéb

élmények is segítik a csapat összekovácsolódását. Isten áldása legyen rajtuk és tartsa meg a csapatot egységben és adja, hogy jó alapja legyen a jövőre konfirmáltak bekapcsolódásához.

„...tanítsd őket a jó útra, amelyen járniuk kell...” (2Kron 6,27)

Új konfirmációs előkészítő 2022-2023

Idén is elindul konfirmációs felkészítésünk a gyülekezetben, mintegy tucatnyi gyerekekkel. Ifjainknak Isten színe előtt kell megerősíteniük kihez- és hovatartozásukat. Több ez, mint formalitás, ez a fiatal keresztyének mérföldköve, amikor ők is Krisztus egyházának felnőtt, felelős tagjaivá válhatnak.

Ezen felül, és talán, ami még inkább fontos, egy olyan sorozaton vesznek részt vezető lelkészünkkel, amikor módjuk nyílik az egyházon túl Krisztus Urunk felé is elkötelezni magunkat. Bátorítjuk a nem túl nagy, de veretes kis csoportot a hűséges, kíváncsisággal és nyíltsággal bíró hozzáállásra. Hálásak vagyunk Istennek, hogy évről évre vannak szülők és

fiatalok, akik fontosnak tartják ezt. Hordozzuk imában a felkészülésüket, a felkészítésben fáradozókat és az alkalmakat!

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!” (Ézs 43,1)

Nehéz időkben is tudtunk fejleszteni – 2022. augusztus

Idén több tervünk is volt (baba-mama szoba kialakítása, ablakok felújítása), de a háborús helyzet – az azzal kapcsolatos rezsiköltségek érintő kihívások és a diakóniai szükségletek várható növekedése a tartalékok képzésére kényszerített bennünket. De még így is, igaz külső önkormányzati forrásból tudtunk fejleszteni, ugyanis sikerült a gyülekezeti termet és a lelkészlakást összekötő külső átjárót felújítani, új burkolattal látva el azt.

A beruházás teljes költségét – 463.100 forintot – Budapest Főváros XVIII. kerület Pestszentlőrinc-Pestszentimre Önkormányzata állta.

A kapott támogatást hálás szívvel köszönjük!

FELHÍVÁSOK CÉLADAKOZÁSRA

Hálásak vagyunk minden eddigi adományért, amelyet a testvérek a kárpátaljaiak megsegítésére, a nyárit táborokra, vagy a beruházási céljainkra adtak. Szeretnénk kérni a testvéreket, hogy hálaáldozatukkal továbbra is támogassák gyülekezetünket, azon belül pedig jelenleg céladakozásra kiemelt céljainkat, a megadott jeligére.

1. Diakóniai alap. Továbbra is gyűjtünk erre a célra, hiszen a háború nem ért

véget, a neheze valószínűleg még a kárpátaljaiak előtt van (idén kétszer is vittünk pénzt és még egy tervben van), de félok, hogy itthon is egyre több rászoruló lesz, ezért erősítjük a diakóniai alapunkat.

2. Rezsiköltség. Tekintettel arra, hogy a templom villanyellátása és a gázellátása teljes egészében piaci alapon fog történni, ezért a gyülekezet energiaköltségi kiadása többszöröződhet, még a szükséges energiatakarékosági lépések (fűtés visszavétele, villanyfogyasztás mérséklése) mellett is.

3. Beruházási alap. Több beruházási, felújítási célunk is van. A háború ezen terveinket is áthúzta, mert egyrészt előtérbe kerülnek az energiahatékonysági beruházási szükségleteink (gyülekezeti terem, illetve más szobák fűtése). Továbbra is gyűjtünk az ablakfelújításra is. Tekintettel az ablakok méretére, elhelyezkedésére és számosságára ez speciális szakértelmet, valamint érdemi anyagi ráfordítást igényelhet.

Adományokat a gyülekezet 65100118-11300830 bankszámlájára (Takarékbank), illetve a gyülekezet pénztárába, valamint a borítékos adományok formájában várjuk.

„Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat. Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti Isten”” (2Kor 9,6-7)

Páll Gergő: Imádkozom, adj erőt szívemnek!

URam, adj erőt szívemnek:
Hogy szilárdan szolgáljon Neked!
E tette kész állapotban
Engedd maradnia, kérlek!

URam, adj erőt szívemnek:
Hogy becsülje meg a Te békességed!
Hogy másokkal is békében éljen;
És e háborgó világba békét vihessen.

URam, adj erőt szívemnek:
Hogy hűséggel lángoljon Érted!
Hogy izmai vigyázzanak a lángra;
És ne lobbanjon fel világi csábításra!

URam, adj erőt szívemnek:
Hogy megmaradjon bizalma Benned!
Hogy e hitben testvérekre leljen;
És másokat is Hozzád vezessen!

URam, adj erőt szívemnek:
Hogy őrizze meg a Szereteted!
Hogy induljon másokért segítségére;
És ne imádjon mást, csak Téged!

URam, adj erőt szívemnek,
Hogy a feltámadás reménységében:
Vigaszt mindig megjelje;
És mások is vigaszt találjanak benne.

URam, adj erőt szívemnek:
Hogy mindenkor örüljön Tebenned!
Hogy örülni tudjon azzal, aki örül;
És örömet szerezzen a csüggedőnek!

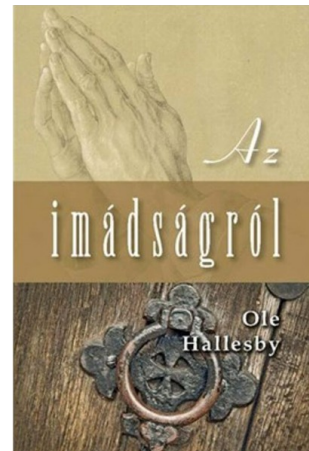
URam, adj erőt szívemnek:
Hogy járhasson mindvégig Veled.
Hogy a tikkasztó úton se lankadjon meg;
És csak Neked szerezzen dicsőséget!

SDG!

KÖNYVAJÁNLO

Az alábbiakban egy mindennapi igeolvasó könyvecskét, valamint ismételt és hangsúlyozottan az új énekeskönyvünket szeretnénk ajánlani a testvérek figyelmébe, amelyeket meg lehet vásárolni, vagy meg lehet rendelni gyülekezetünk iratkeresésében.

Ole Hallesby: Az imádságról

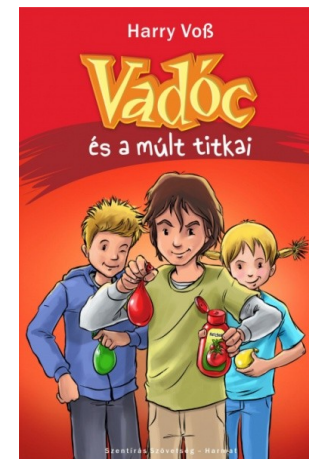
Dr. Ole Hallesby (1879–1961) professzor könyvében az imádság lényegéről, az imádkozás nehézségeiről, harcairól, módjáról és titkáról, az imádkozással való visszaélésről ír, ezáltal olvasóit az Istennel való kapcsolat új, teljesebb megértéséhez vezeti el. A szerző őszintén és nagyon szelíden ír a keresztyén hit egyik legbensőbb titkáról. „Ez a könyv szerény tanácsadó akar lenni a megfáradt imádkozók számára, ezért nem ad kimerítő feldolgozást minden kérdésben. Kívánságom és törekvésem az imádság evangéliumát hirdetni és az imádkozó élet valamennyi törvényét figyelembe venni.” Az Evangéliumi Kiadónál most akciós áron 1080 forintért megrendelhető itt a vékony, de annál tartalmasabb könyvecske: <https://evangeliumkiado.hu/termek/az-imadsagrol/>

Harry Voss: Vadóc és a múlt titkai

Vidám, kalandos és elgondolkoztató gyerekregény egy „rosszcsont” fiúról és az őt befogadó családról. Hogyan forgatja fel a „rendezett” keresztyén család mindennapjait a jövevény? Történet hitről, apaságról, megbocsátásról és a tékozló fiú hazatéréséről.

Egy vasárnap délutáni kiránduláson a Schmidtsteiner család találkozik egy magányos, elveszett fiúval az erdőben, aki a saját nevére sem emlékszik. Mivel senki sem tudja, a gyermek honnan jött, kik a szülei, egyelőre apa, anya, a 11 éves Lucas és a 9 éves Nelli befogadják az otthonukba. Így kezdődik a gyerekregény, melynek címszereplője Vadóc (a német „Der Schlunz” magyar változata, a szó jelentése rendetlen, elhanyagolt).

A Szentírás Szövetség és a Harmat Kiadó gondozásában jelent meg az izgalmas keresztyén gyerekkönyv-sorozat első részének magyar kiadása. (A sorozat többi részének megjelenése is tervben van.) Németországban nagy sikere volt, a „Der Schlunz” című hétkötetes regényből már többrészes tévéfilm- és

képregénysorozat is készült. A mai korban játszódó történet főleg a 7-12 éves gyerekeket szólítja meg.

A furcsán viselkedő, kócos hajú fiú elvesztette az emlékezetét, és csak azt tudja, hogy Vadócnak hívják. Szokatlan ötletei, bátor, de néha meggondolatlan csínytevésai felforgatják a keresztény család nyugodt életét. Rákérdez a mások számára magától értetődő dolgokra, nem elégszik meg a felszínes válaszokkal, ismerkedik a Biblia igazságaival. A gyermekistentiszteletet tartó idős hölgyet is zavarba hozza kíváncsi és különös kérdéseivel.

Hamar összebarátkozik Lucasszal. Együtt elkezdi felderíteni a rejtélyes családi múlt titkait...

Mit tesz egy jó apa? Ha a fiúk eltávolodnak az apjuktól, vagy az apák a fiaiktól, akkor hogyan lehet helyrehozni a kapcsolatot? Érdemes a múlt sérelmeit és hibáit sokáig őrizgetni? A mai tékozló fiúk is kaphatnak új esélyt az Atyától? Mindez kiderül a fordulatos és megható történetből.

A regényt a férjem, Dani fordította le a Szentírás Szövetség megbízásából 2020 tavaszán. A gyerekeink pedig „tesztelték” a sztorit, nekik is tetszett.

Halász Kinga (forrás részlet: Fasori Harangszó, 2022. szeptember)

2022. év további kiemelt alkalmai

November 6. vasárnap	Nyilas Misi/Szeretetdoboz program kezdete
November 22. vasárnap	Örök élet vasárnapja – gyászolók vasárnapja.
November 26. szombat	Adventi koszorúkészítés
December 4. vasárnap	Nyilas Misi/Szeretetdoboz csomagok behozása
December 9. péntek	Látogatás az őrbottyáni szeretetotthonban
December 11. vasárnap	Gyermekkarácsony
December 12. hétfő	Idősek, magányosok karácsonya
December 18. vasárnap	Gyermekszolgálat istentiszteleten, AGA otthonban
December 24. szombat, 16.00	Szenteste, istentisztelet
December 24. szombat, 17.00	Szenteste, kántálás
December 25-26. vasárnap-hétfő, 10.00	Karácsony I. és II. napja. Úrvacsorás istentisztelet
December 31. szombat, 16.00	Óévváró istentisztelet

A részleteket folyamatosan fogjuk hirdetni, illetve külön ADVENTI NAPTÁRAT is osztani fogunk a teljes alkalmisorozat tekintetében.

Gyülekezetünk fontosabb állandó alkalmai

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18, 20)

Alkalmaink	Résztevők	Technikai információk
Vasárnapi istentisztelet	<i>Felnőttek, gyermekek a közénégig</i>	10 órai kezdettel; ünnepi istentiszteleteinken úrvacsorával (igény esetén háznál), előtte 9.30 órákor imaközösség.
Gyerekistentisztelet	<i>3-7 és 8-12 éves gyerekek külön foglalkozással</i>	vasárnap 10 órákor a gyülekezeti termünkben, a felnőtt istentisztelettel párhuzamosan
Ifi-kör	<i>Konfirmált ifjak</i>	péntek 18 órákor
Ünnep-előkészítő istentiszteletek	<i>Felnőttek</i>	ünnepek előtt a meghirdetett napokon 18 órákor
Baba-mama kör	<i>Kisgyermekes szülők és gyermekeik</i>	szerdán 10 órákor várjuk a szülőket és gyermekeiket
Bibliaórák	<i>Felnőttek</i>	kedd 18 órákor; péntek 9 órákor péntek 18.30 órákor
Presbiteri bibliaóra	<i>Presbiterek, pópresbiterek</i>	minden hónap 1. szerdáján 18 órákor
Konfirmációs felkészítő	<i>12-16 éves gyerekeknek; felnőtteknek, igény szerint</i>	péntek 17.30 órákor (októbertől Pünkösdig)
Kereszt-kérdések tanfolyam	<i>Keresők, hitben növekedni vágyók, nem csak gyülekezeti tagoknak</i>	októbertől december közepéig 10 alkalom a meghirdetett hétköznapon

Lelkészi hivatal: 1185 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 41/A - bejárat a Selmezbánya utca felől

Tel.: +36-1 296-0383; **Mob.:** +36-30 445-9590; **E-mail:** komlosi.peter@refszemeretelep.hu

Hivatali idő: kedd, szerda, csütörtök 9-12 óra, péntek 16-18.30 óra

Az urnatemető nyitvatartása: - bejárat a Selmezbánya utca felől -

kedd, szerda, csütörtök 9-12 óra; péntek 16-18.30 óra; vasárnap 9.30-12 óra

A lelkipásztor szolgáltatái és egyéb elfoglaltságai miatt, érdemes időpontot egyeztetni!

Bankszámlaszám: 65100118-11300830 (Takarékbank)

www.refszemeretelep.hu / FB: SzemeRefGyuli

Szerkesztőség: Dr. Komlósi Péter, Borkó Tamás, Cibere Károly, Gyenge Károly